

ಮಾಹಿತಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ‘ತಃ ಸುಧಿ ನಿಮ್ಮ ಸಿತಾಪುರದಲ್ಲಿ ಸುಧಿ ಆಗಿದೆಯೂ? ಅಗಲ್ಲಿ ದಿಧ್ವರ ಅಗಬೇಕು. ಆಗ ಗುಸಗುಸ ಮೂಲಕ ಸತ್ಯ ಹೊರಬರುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯೂ ಇದೆ’ ಎಂದೂ ಹೇಳಿದರು.

ರಾಯರು ಶೆಟ್ಟರ ಮುಖ ನೋಡಿದರು. ‘ನಾನು ಸಿತಾಪುರದ ರಥಭಿದಿಗೆ ಹೋಗುವುದು ತೀರಾ ಕಡಿಮೆ. ನಿವಾದರೂ ಆಗಾಗ ಹೋಗುತ್ತಿರುತ್ತಿರೆ. ಹಾಗಾಗಿ ನಾನು ಈ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲೇ ಈಗ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ಆಗತ್ತಾ?’ ಎಂದರು. ಶೆಟ್ಟರು ‘ಅಯ್ಯೇ ಅದಕ್ಕೆ ಯಾಕೆ ಚಿಂತೆ ರಾಯರೇ. ಕಾಫಿ ಕುಡಿಯಲ್ಲಿಕ್ಕೆ ಅರೆ ನಾವು ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೋಗುವಾಗಲೇ ಕುಪ್ಪಣಿಯುವವರ ಹೊಕೆಲಿಗೆ ಹೋಗೋಣ. ಒಹಳ ಅಪರೂಪಕ್ಕೆ ಕಾಫಿ ಕುಡಿಯಲ್ಲಿಕ್ಕೆಂದು ಬಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿ ಅವರು ಖ್ಯಾಪಿಯಿಂದ ‘ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದಿರಿ? ಏನು ಕತೆ?’ ಎಂದು ವಿಚಾರಿಸ್ತಾರೆ ಆಗ ಇಂದ ವಿವರಿಸಿದ್ದ ಇಂದ ಹಾಗೆ ಹೇಳಿ ‘ಪೂಲೀಸ್ ಕಂಪ್ಯೂಟ್ ಕೊಟ್ಟಿ ಬಂದವೇ’ ಅಂತ ಹೇಳೋಣ. ಅದು ಸಾಲದು ಎಂಬಿತೆ ಈ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಹೊಟ್ಟು ಇದ್ದವರ ನಾಲ್ಕು ಹೆಸರು ಹೇಳಿ ಎಂದು ಎಸ್.ಎ. ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಎಂದು ಹೇಳೋಣ. ಆಗ ಶುರುವಾಗುತ್ತದೆ ನೋಡಿ ಯಾದ್ದು. ಇವನಿರಬಹುದಾ? ಅವನಿರಬಹುದಾ? ಎಂದು ಕುಪ್ಪಣಿಯುವವರೇ ಸಿ.ಬಿ.ಡಿ. ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅಪ್ಪೇ ಅಲ್ಲ, ಇದು ಉಂಟಳ್ಳೆಲ್ಲ ಸುಧಿಯಾಗಿ ನಮ್ಮ ನೋವಾರಿ ಯುವಕರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಲಿಟ್‌ ಅಗಿ ಒಂದೂ ಉರು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಾ ಕುಡಿಯುವುದು ಜೂಜಾಡುವುದು ಎಲ್ಲ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿ ಅವರವರ ಮನಗೆ ಸಂಜೆ ಬೇಗ ಮರಳುತ್ತಾರೆ’ ಎಂದರು.

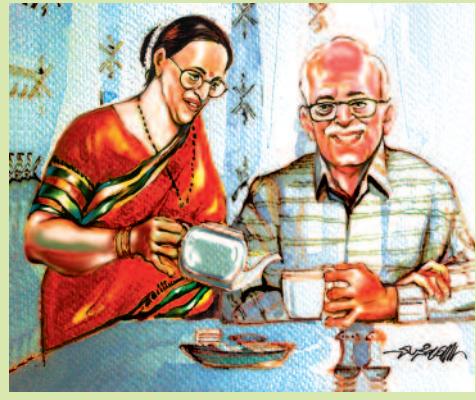
‘ದಟ್ಟ ಈಸ್ ಗುಡ್ ಬಡಿಯಾ ಶೆಟ್ಟರೇ’ ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಎಸ್.ಎ. ಸಾಹೇಬರು, ‘ಸ್ವಲ್ಪ ಈ ಕಡೆ ಬಂದು ನಿಲ್ಲಿ’ ಎಂದು ರಾಯರನ್ನು ತಾನು ಕುಟ್ಟಿದ್ದ ಕುಚೆಯೆ ಬಲುಬಿಗೆ ಕರೆದರು. ರಾಯರು ಆ ಬಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ‘ಅಪರೂಪಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೋಡುವ ಭಾಗ್ಯ ಬಂತು ಸರಾ! ಇದು ಬಂದು ಅಪರೂಪದ ಅದ್ವಾತ್! ಯಾಕೆಂದರೆ ನಾನು ಕಾಲ್ನಿಸಲ್ಲಿದ್ದ ದಡ್ ಎಂದು ನೀವು ಯಾವತ್ತೂ ನಷ್ಟನ್ನು ಹಂಗಿಸಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಅಪ್ಪೇ ನೀವೇ ನನಗೆ ಟೊಲ್ನೋ ಬೇಕಾ?’ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದುಂಟೆ. ದುಡ್ಡ ಕೊಡರೆ ಟೊಲ್ನೋ ಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ಎಂದು ನಾನು ಆಗ ಸುಮಾನಿಸ್ತೇ. ಆದರೂ ನೀವು ಪರಿಕ್ಷೇಗೆ ಬಂದು ವಾರದ ಮೋದಲು ನಷ್ಟಂಥವರಿಗಾಗಿ ಸೈಲ್ಲರ್ ಕಾಲ್ಸ್ ತೆಗೊಂಡು ನಾವೆಲ್ಲ ಪಾಸಾಗುವಂತೆ ಹೆಲ್ಲೆ ಮಾಡಿದ್ದೀ’ ಎಂದು ಬಾಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ‘ನಿಮ್ಮ ಅಶೀವಾದ ಇರಲ್ಲ’ ಎಂದರು.

ರಾಯರು ‘ಭೈ ಭೈ ದಿಸ್ ಈಸ್ ಟೊ ಮಚ್ ಮಿಸ್ಕರ್ ಶೆಟ್ಟು’ ಎಂದು ಎಸ್.ಎ. ಸಾಹೇಬರ ಭೂಜ ಹಿಡಿದು ಮೇಲೆತ್ತಿ ‘ಷಿ.ಕೆ., ನಾವು ಬರ್ತೇವೆ’ ಎಂದು ಕೈ ಕುಲುಕಿದರು.

ಇಬ್ಬರೂ ಎಸ್.ಎ. ಸಾಹೇಬರ ಚೆಂಬರಿನಿಂದ ಹೊರಬರುತ್ತಿರುವಾಗ ಎ.ಎಸ್.ಎ. ಎಂದು ನಿತ್ಯ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಹೊಡೆದ. ‘ನಾಳೆ ನಾನು

ಕೆಳಿದ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ಸತೀತ ಕುಲಕೆರ್ ಮತ್ತು ಜಯಂತಿ ಅವರೊಂದಿಗಿನ ಶೀನಾವಾಸರಾಯರ ಬಡನಾಟ ಅವರ ಪತ್ತಿಗೆ ಸರಿಬರಲ್ಲಿ. ಆ ಅಸಮಾಧಾನದ ಕಿಡಿಯನ್ನು ರಾಯರು ಜಯಂತಿಗೆ ತಮ್ಮ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿಯೇ ಕೆಲಸ ದೊರಕಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಪರಿಣಿ ಮತ್ತೆ ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಿ. ಪತ್ತಿಯ ತಪ್ಪ ಕೆಳಿದೆಯಲ್ಲಿಯೇ ನಿವಾರಿಸುವ ವೇಗಿಗೆ ರಾಯರಿಗೆ ಎದರಾದುದು ‘ಹಾಸಿಗೆಪಷ್ಟ’. ಜೆಂಪಿಗೆದ್ದರೂ ರೆಕರೆಂಡಿಂದ ದೂರಪುಳಿಯುವ ಸಂಗಾತಿಯ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಅವರು ಗೌರಿಸಿದರು. ಇಬ್ಬರ ಮನಸ್ಸಿಗಳ ತಿಳಿಯಾದಪ್ತ ಎನ್ನುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಇರುಳಿನಲ್ಲಿ ಮನಗೆ ನುಗ್ಗಿ ಬಿದಿಸಿದ ಆಗಂತಕರು ಆತಂಕವಾಗಿ ಕಾಡುಕೊಡಿದರು. ಆ ಆತಂಕಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಹುಡುಕುತ್ತಾ ರಾಯರು ಅಳಿಕುತ್ತೇ ಪೂಲೀಸ್ ರಾಣಿಗೆ ತೆರೆದರು. ಅಲ್ಲಿ ಎನ್ನಾಣ. ಕುಚೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದು ಮೇಷ್ಟ ಹಳೆಯಿ ತಿಷ್ಟ!

ಮತ್ತು ಸಾಹೇಬರು ಬೆಳಗೆ ಅಥವಾ ಸಂಜೆ ಬೆಳಿನಲ್ಲಿ ಸಿತಾಪುರದ ರಥಭಿದಿಗೆ ಬರಬಹುದು ಸರಾ’ ಎಂದು ನಷ್ಟನ್ನು ಬೆಳಿಸ್ತಿರು.

ರಾಯರು ಮತ್ತು ಸದಾಶಿವ ಶೆಟ್ಟರು ನೇರವಾಗಿ ಸಿತಾಪುರದ ರಥಭಿದಿಗೆ ಬಂದರು. ಕುಪ್ಪಣಿಯುವರ ಹೊಟೆಲಿನಲ್ಲಿ ಶೈಲರ್ ಕಾಫಿ ಕುಡಿಯ ಕಳೆದ ರಾತ್ರಿ ನಡೆದ ಘಟನೆಯನ್ನು ಸವಿವರವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿದರು. ಸದಾಶಿವಶೆಟ್ಟರು ‘ಕಾರ್ಕಳದ ಎಸ್.ಎ. ತಂಬಾ ಬೆಳೆಯವರ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತಾರೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅವರು ತುಂಬ ಸೀರಿಯಸ್ ಆಗಿರುವ ಹಾಗಿದೆ’ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಈ ಕುಪ್ಪಣಿಯು ‘ನಾನು ಅವರು ದಕ್ಕ, ನಾನಾಕರಪ್ಪೆ ಅತ ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಅಪರೂಪದಲ್ಲಿ ಇಂಥವರಲ್ಲ ಇರುತ್ತಾರೆ ಮಾರಾಯರೇ’ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ‘ರಾಯರೇ ನೀವು ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಹೆದರಬೇಡಿ ನಿಮ್ಮಂಥವರು ಈ ಉರಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದು ನಮಗೆ ಹೆಮ್ಮೆ ನಿಮ್ಮೂರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ನಿಮ್ಮ ವಿಚಾರವನ್ನು ಮೆಚ್ಚಲಾರರು. ನಾನು ಬುದ್ಧಿಜೀವಿಯೂ ಅಲ್ಲ, ಮೂಲಭೂತವಾದಿಯೂ ಅಲ್ಲ. ಆದ್ದೆ ಮೂಡಣಬಿಕೆ ಅಥವಾ ಅಂಥ ಸಂಪೂರ್ಣಾಯಗಳನ್ನು ಒಬ್ಬವನ್ನಲ್ಲ’ ಎಂದು ಹೇಳಿ. ‘ತಃ ಪ್ರಕರಣ ಸಿತಾಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಕವ್ಯಮತ್ತಿ ಇಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಆಯ್ದು ನೋಡಿ. ಆದರೆ ಈ ಗೊಂಡಾಗಳ ಯಾರು ಎಂದು ಮುಂದೆ ಗೊತ್ತಾಗದೆ ಇರುವುದಲ್ಲ’ ಎಂದು ರಾಯರನ್ನು ಬೆಳಿಸ್ತಿರು.

ಇಬ್ಬರೂ ರಾಯರು ಮನಗೆ ಬರುವಾಗ ಹಗಲು ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬಾಗಿಲು ತರೆದೆ ಇರುತ್ತಿದ್ದ ರಾಯರು ಮನಯ ಬಾಗಿಲು ಆ ದಿನ ಮುಚ್ಚಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿದ ರಾಯರು ನಗುತ್ತಾ ಕಾಲಿಂಗ್ ಬೆಲ್ಲ ಒತ್ತಿರು. ಸರೋಜಮ್ಮೆ ಬಾಗಿಲು ತರೆದು ‘ಬನಿ’ ಎಂದು ಇಬ್ಬರನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸಿದರು.

ಅವರು ಕುಚೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ್ತಿಳ್ಳುವ ಮೊದಲೇ ‘ಏನಾಯ್ದು?’ ಎಂದು ರಾಯರನ್ನು ಸರೋಜಮ್ಮೆ ಕೆಳಿದಾಗ, ರಾಯರು ಮುಸಿ ಮುಸಿ ನಷ್ಟದನ್ನು ನೋಡಿ ‘ಸದಾಶಿವಣ್ಣ ನಿವಾದರೂ ಹೇಳಿ’ ಎಂದರು.

ಶೆಟ್ಟರು ಸರೋಜಮ್ಮುನನ್ನು ಇನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಡಿಸಬೇಕನ್ನಿಂತೆ ‘ಅಗುವದೇನು? ಏನು ಆಗಲಿಲ್ಲ! ನಾವು ಕೊಟ್ಟ ಕಂಪ್ಯೂಟ್ ಇಲ್ಲ’ ಎಂದರು ಸೇಷಣಿನವರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ’ ಗಂಭೀರವಾಗಿ.

‘ಯಾಕಂತೆ?’

‘ಯಾಕಂತೆ ಅಂದರೆ ಅಪರಾಧಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರಾರ ಮೇಲೆ ಗುಮಾನಿ ಇದೆ ಎಂದು ನಾವು ಹೇಳಬೇಕಂತೆ. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ನೀನೇ ಬಂದ ಗೊಂಡಾಗಳ ಕಾರು ನಂಬರನ್ನಾದರೂ ತಿಳಿಸಬೇಕಂತೆ. ಈ ವರದೂ ಇಲ್ಲ ಅಂದ್ರೆ ಯಾರ ಮೇಲೆ ಕೇಸು ದಾಖಲಿಸುವುದು ಎಂದು ಎಸ್.ಎ. ಸಾಹೇಬರು ‘ಸಾಳರ್’ ಎಂದು ಕೈಚೆಲ್ಲಿದರು’ ಎಂದರು.

‘ಅಯ್ಯೇ ದೇವರೇ ಇಂಥ ಪ್ರೇಕ್ಷಿತನ ಮಾಡುವರವರು ನಮ್ಮ ಹತ್ತ ಹೇಳಿ ಇರ್ತಾರಾ? ಇಷ್ಟಕ್ಕೂ ಇದನ್ನಲ್ಲ ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಬೇಕಾದವರು ಪೂಲೀಸರು ತಾನೇ? ಅವರು ಹಿಗೆ ಹೈಕ್ಲಿದರು ಎಂದು ತನಗೆ ತಾನೇ ಅಲವಂಡಿ ಅಂದರೆ ಅದರೆ ನಾವು ಬಿಡುಕುವುದು ಹೇಳಿ ಹೇಳಿ’ ಎಂದು ತನಗೆ ತಾನೇ ಅಲವಂಡುಕೊಂಡ ಸರೋಜಮ್ಮೆ ‘ತಃಗ ಉರು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತಾಗೆ ಇರುವುದಲ್ಲ’ ಎಂದು ರಾಯರನ್ನು ಬೆಳಿಸ್ತಿರು.